

[Ministeren for offentlige arbejder]

Jeg ved egentlig ikke, hvor hr. Nør Christensen vil hen. Der er problemer i de amter, jeg har nævnt, og der har været problemer i Sønderjyllands amt, som vi – forhåbentlig da – har fået løst til fuld tilfredshed for de mennesker, der bor der, og i fuld samdrægtighed og samarbejde med de kommunale myndigheder. Det er også det, jeg prøver at lægge op til i redegørelsen. Man kan tale om landvinding eller ikke-landvinding. Prisen er jo den samme for skatteborgeren, der skal betale det, hvad enten hr. Nør Christensen ryster på hovedet eller ej.

Over for hr. Bilgrav-Nielsen skal jeg henviser til en debat sidste år. Jeg kunne egentlig henviser til debatter og aktstykker fra 1973 og næsten hvert eneste år hele vejen igennem til i dag. Det har jeg også taget med i min redegørelse. Men, hr. Bilgrav-Nielsen, jeg har hørt signalerne, så det skal jeg tage med.

(Kort bemærkning).

Svend Heiselberg (V):

Jeg mener ikke, at jeg bebrejdede ministeren, at Nordjylland ikke var med. Jeg refererede blot til, at vi måske burde have presset den socialdemokratiske gruppe til at drage omsorg for, at netop Nordjylland kom med i den kystredegørelse, som forhandles i dag.

Når jeg har nævnt, at man måske burde have en vestkystkommission eller et udvalg til at se på kystsikringsforholdene, skyldes det bl. a., at man – som nævnt i ministerens redegørelse – hverken teknisk eller økonomisk har mulighed for at standse kysttilbagerykningen. Jeg mener, at det er vigtigt, at man ser på det. Jeg tror ikke, man bare kan acceptere en fortsat kystfodring og så tro, at det er den endelige løsning på vore kystsikringsproblemer. Jeg mener også, at et udvalg burde se på, hvad man gør i Holland, hvor man har store erfaringer.

Til sidst vil jeg sige til fru Lilli Gyldenkilde, at det er dog urimeligt, at man vil straffe et amt, der har forstået at forvalte sine penge på en fornuftig måde. Der er mange andre ting, det ikke har; det har heller ikke så mange børneinstitutioner osv. som den øvrige del af landet.

(Kort bemærkning).

Nør Christensen (CD):

Det er ikke et spørgsmål, om man står på hovedet eller på benene, heller ikke et spørgsmål om at slå kolbøtter. Uanset om ministeren benægter det eller ej, er det altså sådan, at hvis man indvinder land, kan det give en indtjening, og hvis man taber land, giver det tab. Jeg vil gerne, om ministeren vil bekæfte eller afkræfte det. Jeg synes egentlig, at det er fantastisk, at ministeren benægter dette faktum.

For at ministeren ikke skal få det indtryk, at jeg er ham uvenligt stemt – det er jeg absolut ikke – vil jeg i øvrigt slutte med at sige, at det er glimrende, at vi nu får en udvidelse af kystinspektoratet.

Ministeren for offentlige arbejder (J. K. Hansen):

Jeg skal sige til hr. Svend Heiselberg vedrørende kystsikringsudvalget, at jeg forstår, at hr. Svend Heiselberg hellere vil have et udvalg med folk fra Holmsland kommune og andre til at forhandle med kystinspektoratet om de kystsikringsarbejder, der skal foregå. Jeg forstår, at hr. Svend Heiselberg ikke har tiltro til, at de folk, som er valgt ind i kommunalbestyrelserne i de kommuner, som har kyststrækninger, vil være i stand til at varetage opgaverne i samarbejde med kystinspektoratet.

Jeg er vidende om, at kystinspektoratet naturligvis indhenter oplysninger og erfaringer fra andre egne i verden. Jeg har nævnt Holland. Jeg har læst i en avis, at der foregår ting i Florida med kystfodring, og hvis det er noget, som vi kan drage nytte og erfaring af, mener jeg, at kystinspektoratet skal indhente oplysninger her, hvis det ikke har gjort det. Naturligvis bruger vi de muligheder, vi har.

Og endelig om kystfodring: vi har jo store områder, hvor det er den eneste mulighed. Der tales om at bygge høfder. Ja men vi bygger høfder. Vi ved også, at der tilføres sand visse steder, men der bliver efterhånden også mangel på tilførsel af sand, og så hjælper høfder ikke ret meget, så er sandfodring faktisk det eneste, der er tilbage.

Der var engang, hvor også kysten flyttede sig – det har den i øvrigt gjort gennem århundreder – men hvor, om jeg så må sige, kystsikringen flyttede med, idet klitterne vandrede med ind i landet. Det gør de desværre ikke mere i dag; klitrækken bliver tyndere og